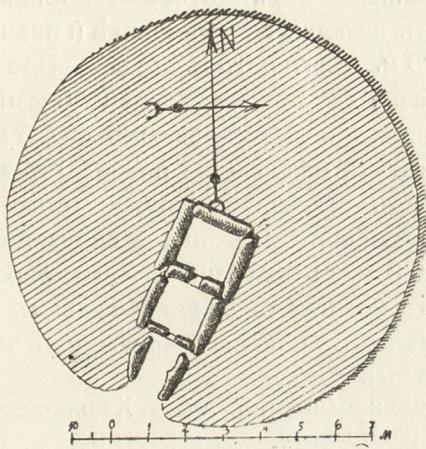

вилна и междинитѣ между нея и страничнитѣ плочи сѫ запушени съ по-едри камъни. Покривътъ надвисва надъ забититѣ плочи, особено надъ предната (до 0·6 м.) и е неправиленъ и грубъ съ дебелина до 0·46 м. Междинитѣ между покрива и страничнитѣ плочи сѫ запушени съ камъни. Предната камара е 1·2 м. широка и 1·34 м. дълбока; запазени сѫ страничнитѣ й плочи, западната отъ които е 2·26 м. и е служила и

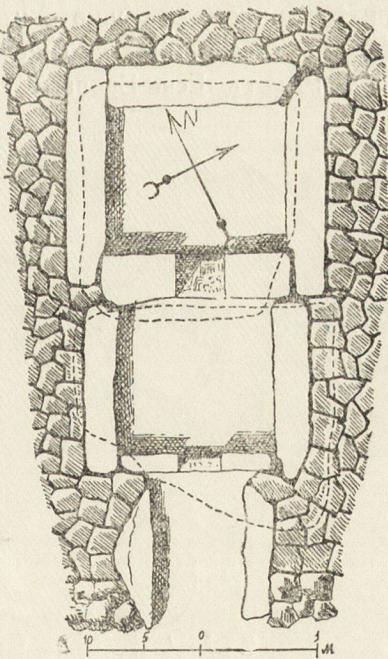
за странична плоча на коридора; отъ предната плоча е запазена само част; покривътъ е очуканъ но запазенъ на мястото си. Отъ югозападния долменъ (фиг. 24. I) сѫ запазени на мястата си само източната странична плоча на главната камара и половина на предната плоча отъ предната камара съ малка част отъ входа; частитѣ на другитѣ плочи се търкалятъ въ могилата. Отъ долмена се вижда котловинката около Белевренъ, а задъ височинитѣ, които я заграждатъ се подава въ Карвасара.

4 (37). фиг. 26 и 27 На северъ

отъ пограничния рѣтъ (на северъ отъ с. Алатли) се спуска Тикенджийски рѣтъ между Калжбунарския долъ и Хаджи-дере, който е разцепенъ отъ дветѣ страни съ къси долища; единъ отъ западнитѣ долове, нареченъ Фетваджикъ, се спуска къмъ Калжбунарския долъ и споредъ него и една та част отъ гореказания рѣтъ, на югъ отъ с. Тикенджа, носи сѫщото название — Фетваджикъ. Въ тази мястностъ, надъ дѣсния брѣгъ на дола, се търкалятъ естествени блокове разпръснати по цѣлата мястностъ. Между тѣхъ се намира и единъ почти напълно запазенъ долменъ съ широкъ изгледъ: на северъ се вижда краятъ на старо-пограничния гребенъ съ в. Османъ-баиръ и Икисчийтѣ, а на югъ Карвасарайскиятъ рѣтъ, задъ който се подава длъгнестиятъ връхъ Гьокъ-тепе. Отъ долмена сѫ запазени тритѣ му части и той е издигнатъ върху единъ камененъ насипъ, който първоначално е покривалъ долмена до покривитѣ му. Плочитѣ на долмена сѫ груби. Главната му камара е 1·55 м. широка, 1·3 м. дълбока и 1·25 м.

Фиг. 26.

Фиг. 27.